

Psalterium

Psalterium rome dudū
positus emendaram. et iu
sta septuaginta interpre
tes. licet cursim: magna
tamen ex parte correperā.
Quia rursūm videtis o paula et eu
stochium scriptorum vicio deprauatum
plusq; antiquū errorem q̄ nouā emen
dationem valere: me cogitis vt veluti q̄
dam nouali scissum iam. aruum exerce
am. et obliquis sulcis renascentes spinas
eradicem. equū esse dicētes. vt quod cre
bro male pululat. crebrius succidat. In
de consueta prefatione cōmoneo. tā vos
quib; forte labor iste desudat. q̄ eos qui
exemplaria istiusmodi habere voluerint
vt que diligenter emendauit. cum cura et
diligētia transcribant. Notet sibi vnus
quisq; vel iacentem lineam. vel radiātia
signa. id est obelos. vel astericos. et vbi cū
q; viderit virgulam precedentem. ab ea
vsq; ad duo puncta que impressim. sci
at in septuaginta translatorib; plus ha
beri: vbi autē perspexerit stelle similitudi
nem: de hebreis voluminib; additū no
uerit eque vsq; ad duo puncta. iuxta the
odotionis dumtaxat editionem: qui sim
plicitate sermōnis a septuaginta interp
tibus non discordat. Nec ergo et vobis et
studioso cuiq; fecisse me sciens: non am
bigō multos fore. qui vel inuidia vel su
percilio malint continere videri p̄cla
ra q̄ discere. et de turbulento magis riuo
q̄ de purissimo fonte potare.

Explicit prologus. Incipit liber Hym
noz vel soliloquioꝝ. Psalmꝝ dauid. I.

Beatus vir
qui non abiit in concil
io impioꝝ: et in via
peccatoꝝ non stetit: et
in cathedra pestilentie
non sedit. Sed in lege dñi voluntas eius

et in lege eius meditabitur die ac nocte.
Erit tanq; lignum quod plantatū est
secus decursus aquarum: quod fructus
suum dabit in tempore suo. Et foliū ei
non defluet: et omnia q̄cūq; faciet. p̄spe
rabuntur. Non sic impij non sic: sed tan
q; puluis que proficit ventus a facie ter
re. Ideo non resurgunt impij in iudicio
neq; peccatores in cōsilio iustozū. Quo
niam nouit dominus viam iustozū: et
iter impioꝝ perbit. Psalmꝝ da
uid.

Quare fremuerunt gentes: et po
puli meditati sunt mania. Asti
terūt reges terre et principes cō
uenerunt in vnum: aduersus dominū et
aduersus christum eius. Dirumpamus
vincula eozum: et projiciamꝝ a nobis iu
gum ipsoꝝ. Qui habitat in celis irā
debit eos: et dñs subsannabit eos. Tūc
loquetur ad eos in ira sua: et in furore suo
conturbabit eos. Ego autem constitutꝝ
sum rex ab eo super sion montem sanctū
eius: predicans preceptū eius. Dñs di
xit ad me filius me es tu: ego hodie ge
nui te. Postula a me et dabo tibi gentes
hereditatem tuā: et possessionem tuā ter
minos terre. Reges eos in virga ferrea
et tanq; vas figuli p̄stringes eos. Et nūc
reges intelligite: et erudimini qui iudica
tis terram. Seruite domino in timore:
et exultate ei cum tremore. Apprehendite
disciplinam: ne quando irascatur dñs et
pereatis de via iusta. Cum exarserit i bre
ui ira eius: beati omnes qui cōfidunt in
eo. Psalmꝝ dauid cum fugerēt a fa
cie abfalon filij sui.

Domine quid multiplicati sunt
qui tribulant me: multi insur
gunt aduersum. Multi dicunt
anime mee: non est salus ipsi in deo ei.
Tu autem domine susceptor meus es:
gloria mea et exaltans caput meum. Vo
ce mea ad dominū clamaui: et exaudiuit
me de monte sancto suo. Ego dormiui et